

ordningen, hvis den sigtede under sagen får forventning om at skulle udføre ganske bestemte arbejdsopgaver. Dette udelukker naturligvis ikke, at man i forbindelse med personundersøgelsen søger at danne sig et indtryk af, hvilke typer af arbejdsopgaver den sigtede har interesse og forudsætninger for.

### 5. Arbejdsforpligtelsens længde og maksimale afviklingsperiode

5.1. I betingede domme med vilkår om samfundstjeneste skal det fastsættes i dommen, hvor mange timer den dømte er pligtig at udføre samfundstjeneste.

Fastsættelsen heraf må ske efter almindelige udmålingsprincipper, herunder en vurdering af sagens grovhed. I et vist omfang vil der kunne lægges vægt på længden af den ubetingede frihedsstraf, som den pågældende ellers »stod til«. Fastsættelsen af arbejdsforpligtelsens længde kan imidlertid næppe undergives faste skematiskke regler, der bygger på et bestemt forhold mellem arbejdsforpligtelsens længde og længden af den frihedsstraf, som den pågældende ellers skulle have været idømt.

Under den lovbestemte engelske ordning fastsættes arbejdsforpligtelsens timetal inden for en lovbestemt ramme med et minimum på 40 timer og maksimum på 240 timer.

På linie med den engelske ordning minimum er det arbejdsgruppens opfattelse, at arbejdsforpligtelsens længde under forsøgsordningen ikke bør fastsættes til under 40 timer. Med et lavere timetal vil det næppe være muligt at tilrettelægge arbejdets udførelse på rimelig måde. For så vidt angår den øvre grænse må man være opmærksom på, at høje timeantal ofte vil medføre, at den periode, inden for hvilken arbejdsforpligtelsen afvikles, bliver meget lang, og at det kan være vanskeligt at fastholde den dømte på at udføre samfundstjeneste over en længere periode. Som omtalt i alternativbetænkningen side 92 synes de engelske erfaringer også at indicere, at den engelske maksimumgrænse på 240 timer er for høj. Arbejdsgruppen anbefaler derfor, at der under forsøgsordningen udvises tilbageholdenhed over for at pålægge samfundstjeneste i et stort antal timer. Efter arbejdsgruppens opfattelse bør arbejdsforpligtelsen kun undtagelsesvis fastsættes til

mere end 200 timer.

Som nævnt i afsnit 3.5. er det arbejdsgruppens opfattelse, at samfundstjeneste også bør kunne anvendes over for arbejdsløse. Det kan siges, at opfyldelsen af arbejdsforpligtelsen vil være mindre byrdefuld for arbejdsløse end for andre dømte, der sideløbende med samfundstjeneste skal passe deres almindelige arbejde. Både af principielle og praktiske grunde er arbejdsgruppen imidlertid enig om, at det ikke bør komme på tale, at opveje denne forskel ved, at arbejdsløse pålægges et større antal timers samfundstjeneste end andre dømte. Noget andet er, at det ved fastlæggelsen af tidspunkterne for arbejdets udførelse bør sikres, at arbejdsløse ikke kan afvikle hele arbejdsforpligtelsen i løbet af en ganske kort periode. Herom henvises til afsnit 8.

5.2. Udførelsen af det pålagte antal timers samfundstjeneste må være tilendebragt inden for en bestemt periode. Længden af denne periode (den maksimale afviklingsperiode) skal fastsættes i dommen.

Under den engelske ordning er afviklingsperioden altid 1 år, således at arbejdsforpligtelsen, uanset om den omfatter mange eller få timer, skal være afviklet inden for denne periode. I modsætning hertil finder arbejdsgruppen det hensigtsmæssigt, at den maksimale afviklingsperiode under forsøgsordningen fastsættes konkret under hensyn til det antal timer, hvori samfundstjeneste skal udføres.

Den i dommen fastsatte afviklingsperiode angiver alene en yderste ramme, inden for hvilken arbejdsforpligtelsen skal være endeligt opfyldt. Overtrædelse heraf har principielt karakter af en overtrædelse af vilkåret om samfundstjeneste og vil således medføre, at sagen på ny skal forelægges retten. Den bør derfor fastsættes med en vis rummelighed, således at arbejdsforpligtelsen opfyldelse kan tilpasses tjenestedets og den dømtes behov, og således at der bliver plads til midlertidige afbrydelser af arbejdet på grund af sygdom eller lignende. Af praktiske administrative grunde bør den maksimale afviklingsperiode dog næppe i noget tilfælde sættes til under 4 måneder. Det er arbejdsgruppens opfattelse, at en tilstrækkelig rummelig ordning vil kunne opnås ved at fastsætte afviklingsperioden som anført i nedenstående skema: